

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Kristus uzvar, Kristus valda,
Kristus triumfē!”

Dārgie Kristus Karaļa pavalstnieki!

Vecās Derības tautai ilgu laiku pats Dievs bija tās Karalis un Valdnieks. Taču šī tauta stūrgalvīgi pieprasīja pravietim Samuēlam iecelt tai laicīgo karali, kaut Dievs to caur pravieti brīdināja par sekām, kādas būs viņa valdīšanas sistēmai. Beigās Samuēls iesvaidīja par karali drošsirdīgu jaunekli Saulu, kurš veda izraēliešus karagājienos un sagādāja uzvaras. Bet beigās viņš kļuva lepns un ļauns, asinskārs un netaisnīgs, kamēr Dievs viņu atmeta un viņš aizgāja bojā no filistiešu rokas.

Kāpēc Kungs vispār pielāva, ka Viņa izvēlētā tauta, kurai vienīgai pasaulē pats Radītājs bija Valdnieks, nomainīja Viņu pret cilvēku — karali? Atbilde meklējama jau pašu pirmo radīto cilvēku Ādama un Ievas brīvās gribas izvēlē, kuri atmeta Dievu un izvēlējās paši “kļūt kā dievi”. Cilvēks gribēja aizvietot savu Radītāju un kļūt par savas laimes noteicēju, bet reāli nokļuva Sātana, cilvēces mūžsenā ienaidnieka, verdzībā. Kopš paradīzes stāvokļa zaudēšanas cilvēki karo savā starpā, iekarojot citas ciltis un to zemes, bagātības, iznīcinot neskaitāmas dzīvības. Tas viss ir pirmdzimtā grēka sekas! Izraēļa tauta arī nokļuva šī grēka verdzībā, atmesdama Dieva likumus. Pat ķēniņš Dāvids smagi sagrauj, un kopš tā laika “zobens netiek atņemts no viņa nama” paaudžu paaudzēs. Visu laiku Izraēļa tautai ir jākaro ar kaimiņu zemēm un savā teritorijā. Arī šobrīd izraēlieši karo ar palestīniešiem, abpusēji nogalinādami savu radniecīgo tautu iedzīvotājus, bērnus, sievietes, sirmgalvjus.

Kristus atnāca pirms diviem gadu tūkstošiem virs zemes kā savas tautas Glābējs, bet tā Viņu nepieņēma un atkal atmeta, nogalināja un turpina dzīvot naidā un karā. Lielās Piektdienas lāsts, ko ebreji sev uzlika paaudžu paaudzēs, nolādējot sevi ar Dieva Dēla asinīm, reāli darbojas un darbosies tik ilgi, kamēr ebreji un musulmāņi nepieņems Jēzu Kristu kā vienīgo savu Glābēju un Dievu.

Pestītājs apsolīja, ka laiku beigās Viņš otreiz nāks virs zemes kā varens Valdnieks un Karalis “tiesāt dzīvos un mirušos”, un tad “Viņa valdīšanai nebūs gala”. Adventa laiks, ar kuru iesākas jaunais Baznīcas gads, ir Kristus parūzijas jeb atnākšanas gaidu laiks. Ar pirmo Kristus atnākšanu bērniņa miesā mums tika atjaunotas zaudētās Dieva bērnu tiesības, ko Jēzus mums atguva caur savu nāvi un augšāmcelšanos. Diemžēl toreiz cilvēce neizmantoja tai doto otru iespēju labot savu grēcīgo dzīvesveidu un atjaunot paradīzi zemes virsū. Tautas iznīcina citas tautas ar vismodernākajiem nāves ieročiem, draudot pat ar

kodolieročiem uzspridzināt visu pasauli. Ļaunums dzemdē tikai ļaunumu, viens grēks dzemdē jaunu grēku, viens karš izraisa beigās otru karu — tāda ir cilvēka daba, ko nāvīgi ir ievainojis un pārkropļojis pirmdzimtais grēks, kas kļuva par likumu.

Jaunais Baznīcas gads mūs aicina atjaunot savu cerību uz nākamo Kristus valstību, kas būs miera, mīlestības, laimes, prieka un pārpilnības valstība. Tomēr laicīgā sabiedrība turpina dzīvot kā Noasa laikos, neņemot vērā daudzus brīdinājumus par priekšā stāvošajiem jauniem grēku plūdiem. Krasi mazinās dievbijība arī pašu kristiešu starpā, ticības līmenis ir strauji krities draudzēs. Arī mūsu draudzē tas ir diezgan jūtams pēc svētdienu un svētku dievkalpojumu apmeklējumiem. To varēja manīt arī pēdējā ekumeniskajā dievkalpojumā 18.11. luterāņu dievnāmā, kur piedalījās tikai 16 kristieši, bet mūsu draudzes Misē par Latvijas Valsti — tikai 5...

22.11. mūsu draudzē pirmo reizi notika ekumeniskas lūgšanu brokastis, kurās piedalījās 8 Ogres novada garīdznieki no dažādām konfesijām. Pēc sirsniņas lūgšanas dievnāmā bijām vienoti garšīgajās brokastīs draudzes mājā, pārrunājot aktuālos jautājumus mūsu draudzēs. Bija draudzīga atmosfēra.

Klāt ir sniegotā ziema ar savu balto sniega kārtu, kas pārklāja zemi. Ļoti gribās vēlēt, lai jaunajā Baznīcas gadā Adventa laikā mūsu draudzes vienaldzības un rutīnas melno slāni pārklātu Dieva žēlastības, ticības un mīlestības baltā sega, sasildot atsalušās sirdis. Lai caur labu Adventa grēksūdzi mēs labi sagatavotos uz skaistajiem Dieva Bērna Dzimšanas svētkiem, pirms kuriem 8.12. svinam arī Dievmātes Bezvainīgās Ieņemšanas obligātos svētkus, kuros atjaunosim mūsu veltīšanos Marijas Bezvainīgajai Sirdij.

Vismīļākie sveiciens gaidāmajos Kristus Dzimšanas svētkos visiem mūsu vecajiem, slimajiem un vientuļajiem draudzes locekļiem, kurus mēs pieminam ikdienā sv. Mises laikā. Lai jaundzimstošā Mīlestība atnes mieru karu plosītajai pasaulei un ielej piedošanas un tuvākmīlestības jūtas katra labas gribas cilvēka sirsniņā! Jūs mīlošais gans: *prāvests Andris Solims*

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Klāt decembris! Adventa laiks! Gaidot Kristus Dzimšanas svētkus, gaišas domas arvien vairāk pārņem mūsu prātus. Svētku gaidīšanas laiks ienāk mūsu mājās un sirdīs, aicinot domāt par mīlestību,

saticību, cerību, vienotību, labestību, labdarību. Arī bīskapu sinode ir noslēgusies, un mēs nojaušam, ka Baznīca mainās un visu ticīgo tautu gaida pārmaiņas. Tas rada zināmu satraukumu, kaut nākotnē aizvien raugāmies ar ticību labā uzvarai. Kā dzīvosim tālāk, kā izmaiņas ietekmēs mūsu garīgo dzīvi? Arī mēs ģimenē esam par šīm lietām runājuši. Kā nu būs, vai mums būs jāmaina attieksme? Vai pārlietu brīvie uzskati nemazinās mūsu Baznīcas autoritāti un cieņu sabiedrības acīs? Tā domājām, diskutējām, līdz kādas svētdienas rītam. Pēc sv. Mises sagadījās tā, ka vīrs devās uz Jelgavu, man nācās aizkavēties Olainē. Sarunājām atkal tikties pēc pāris stundām. Tā kā iepriekš nebijām vienojušies par rīcības plānu, katrs, otram nezinot, nolēmām iepirkties katrs savā pilsētā. Atgriezoties mājās, smējāmies abi. No maniem un vīra iepirkuma maisiem tika izņemti identiski produkti... Tā nu mums tajā svētdienā viss bija dubultā. Bet stāsts jau nav par iepirkšanos vai produktiem. 20 kopdzīves gados mums ir iezīmējušies skaidri mūsu ģimenes iekšējie noteikumi, rīcība, izpratne par lietu kārtību. Pat tik vienkāršā lietā kā iepirkumu organizēšanā esam saskanīgi, jo, gadiem ejot, ir izstrādājušies konkrēti mūsu ģimenes ēst gatavošanas paradumi. Ar ko tad atšķiras mūsu mazais mikrokosmos (mūsu ģimene) no lielās Kristus ģimenes? Jau nākamajā svētdienā es pavēroju draudzi Mises laikā. Mēs taču darbojamies kopā, labi zinām, kurā brīdī Misē tiek veiktas konkrētas darbības. Mēs esam vienots organisms! Kā alfabētu sākumskolā, tā esam apguvuši ticības pamatus. Mums šķiet, iespējams, mēs pārspilējam ar šīm bailēm no nezināmā. Jā, mums jābūt gataviem pārmaiņām Baznīcā, agri vai vēlu tās notiks, jo pasaule mainās, gribam to pieņemt vai nē. Taču cilvēki kā līdz šim plāno un internetā meklē veidus kā uzmeistarot skaistāko Adventa vainagu, Ziemassvētkos daudzi dosies uz Dievnamu, jo, nu vismaz divas reizes gadā, Ziemassvētkos un Lieldienās, to jāizdara. Jā, daudziem nav izpratnes par Baznīcā notiekošo, daudzi neizprot Adventa nozīmi. Kosmētikas veikalos tiek pārdoti skaistumkopšanas Adventa kalendāri, pārtikas veikalos piepilda Adventa saldumu kalendāri bērniem. Ja mums tas nepatīk vai šķiet nepieņemams, mums pašiem taču ir iespēja to kaut nedaudz mainīt. Adventa vainags darba vietā līdz šim nav traucējis nevienam no maniem kolēģiem, drīzāk raisījis interesi. Man savukārt tā ir iespēja kolēģiem, kas nav praktizējušie kristieši, pastāstīt ko vairāk par šo skaisto tradīciju. Domāju, ka mēs esam pietiekami vienoti kā Kristus ģimene. Ticu, ka katoļticīgie Latvijā un visā pasaulē ir daudz vienotāki nekā mums tas brīžiem šķiet. Tas taču ir tik fantastiski, klausīties kā Spānijā, Vācijā, Itālijā un vēl neskaitāmās valstīs katoļi lūdzas ar identiskām lūgšanām. Mēs esam neizsakāmi laimīgi un jūtamies pagodināti būt šīs ģimenes daļa. Kristietība ir mūsos, kā asinis, kā gaiss, ko elpojam, kā mātes piens, un, ja vien esam savā ticībā patiesi, nekādi pārmaiņu vēji nespēs mūs lauzt. Ar mīlestību: *Rita+Jānis Ķepuri*

Valsts svētku atskaņas

“*Labais, ko tu dari, rīt būs aizmirsts – vienalga dari labu!*” (Svētā Terēze no Kalkutas)

Pašā tumšākajā laikā Dievs mūsu zemei Latvijai un tās tautai palīdz tikt galā ar tumšo laiku, dāvājot skaistus svētkus – Latvijas dzimšanas dienu. Šajā laikā mēs sadodamies rokās, svinam svētkus, atceramies tos cilvēkus, kuri cīnījās par Dzimtenes izveidi, pastāvēšanu un attīstību. Dziedam kopā lūgšanu Valsts himnas veidā.

Šogad mani īpaši uzrunāja Latvijas Republikas proklamēšanas 105. gadadienas svinīgā ekumeniskā dievkalpojuma laikā teiktais arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča sprediķis, nododot skaidru un nepārprotamu vēstījumu ikvienam no mums. Viņš norādīja uz Latvijas tautas vērtībām un to nosargāšanu, pilnveidi un vairošanas iespēju ikvienam no mums, ziedojot sevi. Viņš aicina katram piedalīties kopīgā labuma veidošanā, izmantojot savas iespējas un talantus, saliedējot sabiedrību. Tas būs iespējams caur katra indivīda ziedošanu - katru dienu varam kalpot līdzcilvēkiem, nepostīt apkārtējo vidi, palīdzēt dabas atjaunošanas procesam u.t.t. Tas ir tik vienkārši, katrs to varam veikt. Aizdomājos – vai es to daru, vai pietiekami daudz? Vai es palīdzu ikvienam vai biežāk es to daru saviem ģimenes locekļiem, draugiem, paziņām? Vai varēsim saklausīt labo gribu no līdzcilvēkiem? Sinodālais ceļš mudina mūs veidot ieklausīšanās atmosfēru mūsu kopienā. Vai es to daru?

Kristus Dzimšanas svētkos jāienāk mieram ikvienā cilvēkā, ģimenē, kopienā, katrā valstī.

Vai miers ienāks manā sirdī, manā ģimenē, manā kopienā? Ko es darīšu, lai tā notiktu? Vai miers būs mūsu Māras zemē Latvijā? Vai miers būs Ukrainā, Izraēlā? Vai man izdosies atbrīvoties no negatīvām domām, slinkuma, farizejisma un izlīgt mieru ar Dievu? Tik un vēl vairāk jautājumu mani nodarbina pirms Adventa pirmās svečītes iededzināšanas.

Kad Valsts svētku krāšņums beidzies, iededzināsim pirmo Adventa svečīti, lai atkal domas un darbi kļūst cerības aparoti. *Antija Vēvere*

Es ticu, ka ir debesis,
Kur laimes bērni mīt,
Kur saulīte daudz spožāki
Un mīlīgāki spīd.

Es ticu, ka ir brīnumi,
Kas necerēti nāk
Un daiļu sapņu pasauli
Ap sevi radīt sāk.

Es ticu, ka ir laimība,
Kas svētās liesmās mirdz:
Un, ja tā visa nebūtu,
Vai justu mums tad sirds?

Jānis Poruks

Mūsu dzīves laiks rit neapturami. Vēja spārnēm aizlido gads pēc gada. Arī šis Baznīcas gads ir aizritējis lūgšanās par mieru pasaulē, par saticību starp tautām, nešķirojot ne pēc ticības, ne rases, ne nopelniem. Ikvienu cilvēku Dievs ir radījis pēc sava prāta, un katrs mēs esam savādāks gan izskatā, gan domāšanā.

Ļoti smagi ir sajūst, ka mēs, lielvārdieši, esam palikuši kūtri ticības lietās. Mums ir liela laime, ka

mums ir savs dievnams, es teiktu, gandrīz pie mājas sliekšņa. Taču mēs neatrodam laiku tajā iegriezties, lai pateiktos par Dieva lielo mīlestību uz mums, grēcīgiem cilvēkiem. Neviens nedzīvosim mūžīgi! Mums katram reiz pienāks tā diena, kuru neviens negaidām. Ko mēs tad teiksim mūsu Debesu Tēvam?

Šis gads tuvojas noslēgumam. Jaunajā Baznīcas gadā gribu vēlēt visiem veselību, satiecību, Dieva mīlestību un mieru pasaulei. *Antoņina Ratnieks*

Mans Eiropas ceļojums

Oktobra sākums iesākās neierasti. Uzzināju, ka man būs jādodas uz Slovēkiju un Čehiju. Vakaros pēc darbadienas plānoju, kā tehniski realizēt šo braucienu, kāda būs loģistika. Plānojot šo ceļojumu, izvērtēju visu apmeklējamo pilsētu atrašanās vietas. Pamanīju, ka Ostrova atrodas tuvu Polijas robežai. Neticami, bet man radās iespēja aizbraukt uz Čenstohovu. Saliku laikus tā, lai pa ceļam no Slovēkijas svētdien sākumā aizbraucu uz Poliju, tad atgriezos Ostrovā. Oktobra pēdējā nedēļā viss mans brauciens varēja izjukt. Izteicu lūgumu Dievmātei, ka ļoti vēlos viņu satikt. Notika brīnums, visas domstarpības atrisinājās pašas no sevis. Sēdos lidmašīnā, lai no Vīnes tālāk nonāktu Bratislavā. Un ceļojums sākās.

Austrijas lauki mani pārsteidza ar vēja ģeneratoru plantācijām. Braucot pa lielceļu, lauksaimniecības zeme ainavā bija pārklāta ar simtiem vēju ģeneratoru "mežu". Ko nevarēja teikt par Slovēkiju un Čehiju. Vismaz no lielceļiem tur nevarēja redzēt nevienu ģeneratoru, arī saules paneļi nebija nekur manāmi. Bratislavā sākotnēji ieobrauc lidostā, kas, starp citu, ir vairākreiz mazāka par Rīgas lidostu. Laikam gaisa satiksme tur nav populāra. Slovēku un Čehu valodas ir līdzīgas. Viņi viens otru labi saprot. Bratislavā līdzīgi kā Rīgā pilsētu pārdala upe. Atšķirībā no Rīgas, uz upes ir neenkurojušies kuģi kā restorāni. Vēl pār upi ir tilts gājējiem un tramvajam. Uz tilta ir vietas, kur var netraucēti apsēties un vērot saules rietu, kā arī redzēt pilsētu ielas laternu un apgaismojuma rotājumu. Vecpilsētā izdevās apmeklēt arī Misi katoļu baznīcā. Baznīcas viņiem ir īpaši greznas. Palika atmiņā altāris ar sv. Jāzepa skulptūru, turot Bērnus Jēzu uz rokām.

Slovēkija ir ainavām bagāta. Rudens spilgtās krāsās izgreznojis gan Slovēkijas pakalnus, gan kalnus, atstājot vienīgi virsotnes sniegoti baltas. Slovēkijas daļa, kas robežojas ar Poliju ir īpaši reliģioza. Man novembra sākumā nebija grūtības sešos vakarā pilsētā Zvolenā apmeklēt svēto Misi un kopā ar vietējo katoļu draudzi nosvinēt Visu svēto dienu, aizdedzināt svecītes mirušo piemiņai. Visu svēto diena slovēkiem, starp citu, ir svētku brīvdiena. Slovēki un čehi ir ļoti viesmīlīgi. Mēs latvieši esam daudzkārt atturīgāki.

Slovēki man ieteica nedēļas nogalē (sestdien) aizbraukt tieši uz Lomnicu un apskatīt augstos Tatus. Ceļš no Zvolēnas uz Lomnicu mani aizveda pa ainaviskām un gleznainām vietām. Bieži apstājos, lai iemūžinātu telefonā elpu aizraujošus skatus. Lomnicā ar pacēlāju tiku augšā virs mākoņiem, no kurienes pavērās skati uz visu Slovēkiju. Kalni nokrauti ar

zaļganiem akmeņiem, pa vidu rotājas ar priežu koku krūmājiem, un akmeņu blūku taka ar sniegu tevi aizved uz mūžīgo sasalum. Kalnu pakāje izcēlās ar savu ezeru, kas šo ainavu pārveidoja par vēl aizkustinošāku.

Ātri pienāca svētdiena, lietaina, auksta. Laiks bija doties uz galveno ceļojuma vietu Čenstohovu. Lietus un pelēkā diena it kā tev palīdzēja, lika tev daudz ko pārdomāt un sagatavoties, tuvojoties šai īpašai svētvietai. Ienākot bazilikas sētā, sākotnēji nezināju, uz kuru no vairākām savienotām ēkām bija jādodas. Tur nebija tik labi saprotami kā Aglonā, kur ir viena pati bazilika. Tu ienāc sētā kā pilsētā. Ejot intuitīvi, pienācu pie ēkas, kur ļaudis drūzmējās pie durvīm un netika iekšā. Notika svētā Mise. Priesteris bija iznācis ārā no baznīcas, lai ārpusē stāvošajiem dalītu Svēto Komūniju. Lēnām virzījies iekšā, ienākot bazilikā pa sāna kreiso pusi, nonācu nākamajā ēkā. Es meklēju Dievmāti. Nākamajā svētvietā Mise vēl nebija sākusies, bet baznīca arī bija ļaužu pilna. Un mana satikšanās piepildījās. Čenstohovas Marija ar Bērnus Jēzu visā savā svētumā, godībā un krāšņumā gaidīja dievlūdzējus uz kārtējo dievkalpojumu. Sākumā atradu brīvu vietu uz grīdas, kur lūgties, ar nelielu skatu uz Dievmāti. Mises noslēgumā pievienojos ļaudīm, kuri pa norobežotu eju aizveda mani līdz Dievmātei jau aiz režģa daļas. Pie Dievmātes altāra apmeklētāji jau uz ceļiem gāja lēnām apkārt ap altāri. Šis svētoceļojums bija kā sapnis, ko nevar izsapņot. Tik tuvu pie svētās vietas. Jāsaka, ka šī iešana uz ceļiem bija it kā pa taku, kas bija iemīta ar divām risēm. Aizdomājos, ka tik daudz ļaužu no visas pasaules šeit gājuši, ka ieminuši ar saviem ceļiem šīs divas dzīvības līnijas uz zemes virsmas, lai tiktu tuvāk pie Dievmātes.

Izmantoju iespēju, lai atgrieztos uz sākotnēji apmeklēto baznīcas telpu, kas bija krāšņa ar savu balto altāri. Tur jau notika nākamā Mise. Bija iespēja atrast arī kādu vietu apsēties. Baznīcā valdīja ģimeņu pulciņu pārbagātība. Gan pavisam mazi, gan jau skrienošī bērni ar saviem vecākiem piepildīja šo Misi ar ģimenisku atmosfēru.

Pēc Mises atgriezies pie Dievmātes. Baznīca pēcpusdienā jau bija tukšāka. Sākās nākamā Mise. Varēja pavisam tuvu svētbildei atrast vietu, lai noskaitītu rožukroni, lai palūgtos par savu ģimeni, savu draudzi, par mieru Ukrainā, Izraēlā un visā pasaulē. Tā vienas dienas laikā man sanāca pabūt četrās Misēs divās baznīcās.

Ceļojumā paspēju apskatīt arī Brno un Olomouc pilsētu centrus. Zīmīgi, ka vakarā izvēlējos pastaigu pa Brno vecpilsētas centru. Vienkārši gāju pa nezināmām ielām, nezinot uz kurieni. Nonācu pie baznīcas, kas lielumā atgādināja mūsu Doma baznīcu, vienīgi savienota ar citām ēkām un sētu mūri. Piegāju pie sānu durvīm, un, man par brīnumu, tās nebija slēgtas, un tajā notika vakara Svētā Mise. Nonācu Brno katoļu svētvietā. Varēju atkal lūgties un pateikties Dievam. Gribēju izteikt savu pateicību par visām žēlastībām, kas man tika nepelnīti dotas visa šī ceļojuma laikā, par iespēju apmeklēt Čenstohovas svētvietu un par saņemto svētību, kas sildīs manu sirdi aukstajos ziemas vakaros. *Sarmīte Anna Zoltnere*

Ekumeniskais dievkalpojums 18.11.2023.
Lielvārdes luterāņu dievnāmā

Decembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana, adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās (vigilijas): **sv. Mise pl.18:00.**

30.11. - Sv. apustuļa Andreja svētkos: sv.Mise -18:00.

01.12. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

03.12. — Adventa I svētdiena.
**Adventa vainagu un sveču
svētīšana. Sākas jaunais Baznīcas
liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu,
paspētīt savus Adventa
vainadziņus un sveces!**

07.12. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
**pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.**

**8. decembrī — Dievmātes
Bezvainīgās Ieņemšanas obligāti
svinamie svētki: 18:00 — svētku sv.
Mise un Veltīšanās akts Dievmātes
Bezvainīgajai Sirdij.**

**Kristus Dzimšanas svētku dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē 2023. gadā**

24. decembrī - Kristus Dzimšanas svētku vigilija:

**18:00 – Vigilijas svētā Mise ar bērnu
procesiju uz Betlēmes stallīti.**

25. decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

0:00 – Pusnakts jeb Ganiņu sv. Mise.

**2:00 – Kopīgi meditēta un dziedāta Rožukroņa I
daļa pie uzstādītā Vissvētākā Sakramenta (“Ganiņu
rožukronis” – sagatavot lūgšanu “groziņus”!)**

**10:15 - Kristus Dzimšanas svētku Laudes
(Rīta slavas dziesmas). 11:00 – Dienas svētā Mise.**

26. decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas svētkos –

18:00 – Lielvārdē: sv. Mise.

**31. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos un
Vecgada dienā:**

**11:00 – Lielvārdē: Pateicības svinīgā sv. Mise,
kuras laikā laulātie pāri atjaunos Laulības
solījumus, un Himna “Tevī, Dievs, mēs
slavējam” (*Te Deum laudamus*).**

**Pusnaktī (0:00) - Jaunā gada iezvanīšana
un Rožukronis pie “betlēmites” (privāti!).**

**1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva
Mātes svētkos: 17:00 – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise.**

Pateicības

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem mūsu un
citu draudžu locekļiem, draugiem un
labdariem par izteikto atbalstu caur
lūgšanām un ziedojumiem mūsu dievnama
atjaunošanas un uzturēšanas darbiem.
Paldies visiem, kuri neizklīda pa svešām
draudzēm, bet palika savas draudzes
patrioti, to uzturot garīgi un materiāli arī
pēc pandēmijas! Lai Dievs Jūs dāsni atalgo
par drosmi un patriotismu!!! Turpināsim
ziedot un aktīvi iekļauties draudzes dzīvē!

*Lai Dievs bagātīgi svētī ikvienu mūsu
sponsoru!*

Sirsnīga pateicība mūsu ministrantiem,
ērgelniecei Evijai, koristiem, Ņinai un visiem
dievnama uzkopējiem un uzturētājiem par
nesavtīgu kalpošanu Kungam mūsu draudzē 2023.
gadā! Lai jums laba veselība un prieks turpināt
kalpot Dievam arī jaunajā Baznīcas 2024. gadā, ar
ko sveicu visus mūsu draudzes locekļus!

*Miļš paldies par jūsu lūgšanām arī par mani!
prāvests Andris Solims*

*24.12., Adventa IV svētdienā,
pl. 11:00 sv. Mises laikā tiks
paspētītas Jūsu atnestās Bērna
Jēzus figūriņas un “betlēmites”.*

Apsveicam! Dzimšanas dienā:

Andrīti Klimkānu (30.11.); Martu-Annu
Čubatjuku (02.12. – 4 gadiņi); Sarmīti
Zoltneri 50 gadu jubilejā (09.12.);
Elmāru-Pāvilu Ziemeli (21.12.);
Elizabeti Vingri (23.12.); Viktoriju Boļšaku 85 gadu
jubilejā (24.12.) u.c.

*Vārda dienā: prāvestu Andri Solimu, dekānu Andreju
Kazakeviču un visus vārda brāļus priesterus,
bīskapu Andri Kravali, mazos Andrīti Vingri,
Andrīti Klimkānu, Andreju Grzimolovski no
Dublinas, Andreju Griķi no Jūrmalas un citus
(30.11.); ērgelnieci Eviju Persidsku (3.12.) u.c.*

Sirsnīgi sveicam katoļu Radio Marija Latvija 8. Dzimšanas
dienā (8.12.)! Klausieties to FM frekvencēs 97,3 vai
internetā: www.rml.lv un atbalstiet finansiāli!

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnāmā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

pr. Andris Solims (*mob.t.:29855768*)

e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv

facebook.com/lielvardesbaznica